
Ольга Деліні,
здобувач вищої освіти (бакалаврського рівня),
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Юрій Власенко,
доцент кафедри економічної теорії,
Національний університет біоресурсів і природокористування України

ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Розвиток виробництва біопалива в Україні в даних умовах набуває гострої актуальності, так як воно є джерелом енергетичної безпеки та незалежності нашої держави. В умовах війни в значний мірі страждає енергетична інфраструктура України, якій завдається шкода постійними ворожими атаками. В таких умовах важливим стає пошук альтернативних джерел енергії. Значний потенціал для досягнення цього в нашій країні має агропромисловий комплекс та потенційне виробництво біопалива на основі сільськогосподарської продукції.

Звертаючись до інформаційних джерел, можемо отримати такі дані: станом на 2021-2022 р.р. орієнтовно 64% біоетанолу отримують із кукурудзи, 77% світового виробництва біодизелю базується на використанні рослинних олій або відпрацьованих олій (21%). Серед рослинних олій, які використовують для виробництва біодизеля – 37% олії ріпаку, 27% - соєва олія та 9% - пальмова олія [1]. Як бачимо, в Україні ці культури складають вагомую частку продукції, яка вирощується та виробляється та може бути використана з метою виробництва альтернативних джерел енергії.

Коломієць Т.В. в своєму дослідженні наводила перспективи для розвитку виробництва біопалива в Україні в умовах воєнного часу, серед яких автором було виокремлено зниження залежності від імпорту енергоносіїв, економічну вигоду, екологічні переваги, підтримку з боку міжнародних організацій [2]. Безумовним є те, що Україні необхідно знижувати залежність від імпорту енергоносіїв. В умовах сучасного технологічного розвитку це може підкріплюватись виробництвом енергії за рахунок інших ресурсів, які є в наявності в нашій країні. Серед перспектив, які були зазначені Коломієць Т.В., важливою є також підтримка з боку міжнародних

організацій. До цього можна також додати й підтримку з боку партнерів, таких як, наприклад, Європейський Союз. Як світові організації, так й партнери України так само зацікавлені в розвитку ринку біопалива в Україні, таким чином ми забезпечимо себе, свою енергетичну незалежність та не будемо потребувати додаткової допомоги в цьому. Також, виробництва біопалива є більш економічно та екологічно вигідним, а ЄС наразі активно йде до своєї мети стати кліматично нейтральним континентом. Тому, перспективи для цього в Україні наразі великі.

Для України наразі стратегічним напрямом стає розвиток виробництва біопалива із видів сировини, що не підпадають під певні обмеження, зазначені у відповідних Директивах ЄС. В даному напрямку свою перспективу отримують виробництво біометану, біоетанолу та біодизеля з енергетичних рослин [3].

Серед основних видів біомаси в сільському господарстві виділяють солому зернових культур, солому ріпаку, побічні продукти виробництва кукурудзи на зерно, побічні продукти виробництва соняшника, вторинні відходи сільського господарства, деревна біомаса, біодизель з ріпаку, біоетанол з кукурудзи та цукрового буряку тощо [3]. Україна володіє можливостями для вирощування відповідних культур (навіть є світовим лідером з експорту цих культур) та подальшого їхнього використання для виробництва альтернативних джерел енергії. Це надасть можливість значно покращити ситуацію в вітчизняному енергетичному секторі, сприятиме нашій енергетичній незалежності та стимулюватиме технологічний розвиток нашої держави.

Література

1. Біоенергетичний потенціал аграрного сектору і промисловості – джерело енергетичної стійкості України. Національний інститут стратегічних досліджень. 16 листопада 2022 р. URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/bioenerhetychnyy-potentsial-ahrarynoho-sektoru-i-promyslovosti-dzherelo> (Дата звернення: 27 лютого 2025 р.)

2. Коломієць Т.В. Розвиток виробництва біопалива в Україні під час військового стану. *Економіка та суспільство*, вип. №63, 2024. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-63-55> (Дата звернення: 27 лютого 2025 р.)

3. Гелетуха Г.Г., Железна Т.А., Драгнев С.В., Кучерук П.П. Переробка сировини та ресурсозбереження. *Енерготехнології та ресурсозбереження*, №3, 2023. сс. 71 – 82. URL: <https://saf.org.ua/wp-content/uploads/2023/10/37-54-PB.pdf> (Дата звернення: 27 лютого 2025 р.)

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
КАФЕДРА ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ**

**МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**РОЗВИТОК БІОЕНЕРГЕТИЧНОГО
ПОТЕНЦІАЛУ В СІЛЬСЬКОМУ
ГОСПОДАРСТВІ**

07 - 08 березня 2025 р.

м. Київ

УДК 620.9:63

Розвиток біоенергетичного потенціалу в сільському господарстві: матеріали доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ., 07-08 березня 2025 р.). – К.: Видавництво «Наукова столиця», 2025 – 172 с.

Відповідальний за випуск д. е. н., професор **М. П. Талавира**

Відповідальність за достовірність матеріалів несуть автори.

© Національний університет біоресурсів і
природокористування України, 2025